

Sáng thứ bảy, buổi sáng, trời nắng đẹp. Ra khỏi nhà sớm, ngồi trong phòng họp hơn 2 tiếng, nhưng không tập trung được. Nghĩ nhiều về 1 người chị Q. vừa mất ngày 30 cuối năm. Tan họp, ngồi cà phê với 2 người bạn, chờ đến giờ hẹn với ace QGNT, cùng đến thăm chị tại nhà quàn.

Di ảnh chị Kim Chi

Gần 3 giờ, trời bắt đầu tối dần, mây đen vần vũ trên đầu. Đứng trước nhà quàn, nghe tiếng kinh của chư tăng, đạo hữu đang cầu siêu cho chị. Xong thời kinh, vào trong, đã thấy "phái đoàn" Nam CA với thầy cô Chương (thầy cô từ Anh qua Nam CA dịp này), chị Bùi thị Bích, chị Bùi Thị Nam, ... Và nhiều ace Q. Bắc CA đã có mặt. Ace Q. đến viếng chị rất đông: A. Phú, Khánh, Trung, vợ chồng anh Đỗ Duy Dung+ Đoàn thị Đào, vợ chồng T,Q.Nam+Tú Minh, c. Thu Tâm, vợ chồng anh Sĩ+ Khánh Lan, Nam Phương, Trọng Phương, Kim Oanh, Kim Điệp, Hoa Lily, Thiên Kim, Bùi Thái Lan, Cúc, Khanh(bà xã Tài Trần), a. Lược, MƠ, Lệ Hằng, Minh Nguyệt, c. Nhiên, vợ chồng Phúc+Thanh Thủy, Minh Phương, vợ chồng Thông+Hương, vợ chồng Hải+Tâm, Đặng Minh Hải, anh Nhữ, Hậu, a.Hùng, Như, Trí và nhiều

ace nữa. Ace Q. ngồi đầy 1 nửa nhà quàn bên phải và thêm mấy dãy ghế bên trái. Tất cả ace lần lượt lên thấp nhang và "gặp" chị! Chị nằm đó như ngủ, thanh thoát, rất bình yên, chỉ thiếu nụ cười thật tươi cổ hũu!

Trước nhà quàn

Trong nhà quàn, trời bắt đầu mưa nặng hạt. Không gian như cùng chia sẻ sự sinh ly, tử biệt. Lần lượt tất cả thầy cô, ace Q. lên viếng chị. Khánh nhận 1 phone từ cô Bảo Ngọc, cô hỏi đường đến nhà quàn, vì bị đi lạc. Tội nghiệp cô, đã lớn tuổi, phải lái xe 1 mình hơn 30 miles đến thăm học trò của cô lần cuối. Nhớ tuần trước, thấy số phone cô gọi bị missed, gọi lại cô 3 lần. Lần đầu còn gửi được lời nhắn, 2 lần sau thì chị, vì lời nhắn đã bị đầy. Tính để đến sát ngày, sẽ thưa với cô, nếu cô có thời gian, sẽ ghé nhà đón cô. Vài hôm trước, Minh Phượng post hình, thấy cô và cô Tần đang ở dưới Nam CA. Cứ đinh ninh cô còn dưới Nam CA, nên không nghĩ đến việc gọi cô nữa. Thật có lỗi với cô!

Anh Nguyễn Viết Hồ-Phu quân chị

Anh HỒ, ông xã chị, đã cảm ơn và mời ace Q. lên chia sẻ những kỷ niệm vui buồn cùng vợ mình. Chị Nam Bùi, trong giọng nói đầy nước mắt, từ câu đầu tiên đến câu cuối cùng, cũng làm làm rất nhiều người hiện diện rơi lệ theo. Chị đã kể về tình bạn khăng khít 52 năm giữa chị Kim Chi và chị. Những đóng góp, ước mong cho quỹ khuyến học, quỹ TTTT, ... Những công việc từ thiện âm thầm của chị K. Chi, chị Nam biết rất nhiều; nhưng cũng có chuyện, chị chỉ biết khi được ace Q. chia sẻ, như việc chị K. Chi đã âm thầm đóng góp trong việc làm sạch, giữ gìn những ngôi mộ của những chiến sĩ VNCH đã hy sinh, tại nghĩa trang Quân Đội Biên Hòa. Sau đó, chị Nam đã trao một phong bì lớn đến anh HỒ, với dòng chữ "On behalf of KIM CHI loves QGNT". Anh HỒ đã nhận, cảm ơn tấm lòng của ace Q. đã thương nhớ vợ anh, cùng đồng hành với chị trong những chương trình

TTTT, Khuyến Học Q.,. Anh cũng nhắc lại tinh thần không nhận phúng điếu của gia đình, nên xin được gửi lại cho đại diện gd QGNT, để tùy nghi xử dụng cho những quỹ trên.

Nguyễn Trọng Phương đã đại diện gd QGNT nhận phong bì này, và có ít chia sẻ. Phương nhắc đến lần đầu biết chị. Phương có thắc mắc tại sao anh HỒ lại để chị đi 1 mình,...? Và lần đầu tiên, chị giới thiệu anh HỒ với Phương, và "giao" anh HỒ cho Phương, để chị đi chơi với bạn học của chị. Rồi Phương kể đến sự khăng khít, tin yêu, thương mến của anh chị với nhau.

Kể đến, Trần Quảng Nam đã lên chia sẻ 1 ý thật súc tích, rất "Kim Chi": Chị đã đứng trên mọi tị hiềm, chia rẽ của ace QGNT.. Chị đã làm những việc rất đáng làm,...

Sau đó, cháu gái Út của anh chị đã lên kể lại những những hy sinh, những cố gắng vượt qua hoàn cảnh để vươn lên,... Trong quốc nạn đau thương 30/4/1975, anh chị với 3 con nhỏ (người đang kể chuyện, còn đang trong bụng mẹ tám tháng), đi tìm cuộc sống tự do. Rồi cuộc sống với những công việc lao động vất vả tại Mỹ, nuôi 4 con "vừa làm, vừa học", tốt nghiệp "electronic degree", mỗi ngày lái xe từ San Francisco xuống San Jose đi làm. Rồi nhiều lần phải refinance (cầm nhà vay tiền), để có tiền cho các con ăn học,... Cô cũng kể 1 chuyện, trong đó có 1 chi tiết chí trong 2 giờ, bố đã gọi mẹ 27 lần,... Nghe cô kể, thấy thương chị và thấy tình yêu ngập tràn trong gia đình anh chị.

Rồi đến 1 cô đã lên chia sẻ về những giúp đỡ, hướng dẫn tận tụy của chị từ năm 1979, khi gia đình cô mới đặt chân đến Mỹ . Cô cũng cảm ơn nhờ chị, mà hôm nay cô đã tìm được gd Q.(Cô học từ trường Tiểu Học QGNT Biên Hòa và trường trung học QGNT Sài gòn từ 1970 đến 1975).

Xong chút việc riêng, vội vã đến nhà M.Nguyệt. Ngoài trời tối đen, nhưng trong nhà đầy... "trắng sáng" chan hòa. Tình nghĩa thầy trò, đồng môn thật thấm nồng! Thầy cô và ace Q. đã tụ tập đông đủ từ lâu. Chào thầy cô Chương, và tay bắt, mặt mừng với tất cả ace, dù mới phải xa nhau khoảng... vài giờ. Vội tìm đĩa và xếp hàng. Thức ăn ê hề: Có những món được tuyển từ Nam CA, được chị Nam mang lên, theo xe tốc hành PTL; có những món, đầu bếp đã chăm cùi chuẩn bị, nấu nướng từ hôm qua từ Bắc CA mang đến, và có món từ nhà hàng, do quỹ Bắc CA đãi khách,...! Chỉ nhìn đã đủ "mệt", no ngang! Món nào cũng hấp dẫn. "Bỏ thì thương, vương thì tội", mình đâu kém chi ông...Đĩa! Kiểm chai bia, ra sân ngồi hóng chuyện cùng mấy "đầu tàu xe lửa" đang nhả khói, khi xe leo dốc! Nghe được chuyện thầy Thiệu có chuyện bận thứ bảy, nên đã không đi cùng anh Phú xuống được. Thầy Thọ lại bận buổi sáng thứ bảy, chiều mới rảnh, nên không thể đồng hành với Phương TL, chị Nam và chị Bích. Cô Bảo Ngọc lạc đường cả tiếng, đến nhà quà trễ. Cô cố nán ngồi chờ xong thời kinh, lên thắp nhang cho chị K.Chi và vội vã ra về, vì trời sắp tối, không thấy đường lái xe. Phúc có ngỏ ý mời, đưa cô lên nhà Minh Nguyệt. Tuy cô rất muốn, nhưng đành phải gửi lời cảm ơn và lời thăm hỏi đến tất cả quý thầy cô và học trò của cô. Thương cô quá!

Đồ ăn, tuy được ace tiêu thụ như "tằm ăn dâu", vẫn còn rất nhiều. Xếp hàng lần hai, lại chỗ chị Nam, chị đang kể chuyện: "K.Chi nói với mình, lên thăm đừng mang tặng hoa, không thờ được!". Ghé chỗ 2 cô, đã lâu không gặp nhau, ôm nhau nước mắt vẫn dài. Mong "sau cơn mưa trời lại sáng". Hai cô lại kể chuyện chị K. Chi: Mỗi sáng, chị dậy thật sớm, nhẹ nhàng cố tránh tiếng động, để 2 em ngủ. Rồi "giả dạng thường dân", đội mũ, mặc quần áo bèo, và mang rất nhiều đồ, đi xe buýt đến những chùa giúp người nghèo. Làm việc thiện hết tiền, chị phải gọi về Mỹ cầu cứu "Bác Hồ"(anh

HỒ, ông xã chị) gửi thêm tiền, Rồi chuyện ba chị em mặc áo giống nhau, không những vậy, chỗ để tiền "kín đáo" cũng giống nhau,... và cười!

C.Bích, c.Nam, thầy cô Chương, cô Bảo Ngọc

Ra ngoài, đang ngồi "bắc chõ, nghe hơi" nghe kể về mối tình "chưa đoạn kết" "anh hùng cứu mỹ nhân" của Đ.M.H và H.K.T, thì nghe trong nhà gọi vào, để Three P. trình diện bà con (Three P. là Trọng Phương, Minh Phương và anh Đức Phú. Đại diện gd QGNT nhiệm kỳ 2014-2016).

Mở đầu, anh Phương xin được tổng kết số tiền trong phong bì mà anh đã nhận từ anh HỒ. Một cô ở Houston, Texas - mặc dù tay đau và job ON/OFF, cũng gửi bạn góp phần quà đóng góp cho Q.KH, TTTT. Nhiều ace có mặt đóng góp thêm. Tổng số tiền được gần 2 ngàn đô la. Sau đó, Three P. mời gọi ace tham gia ĐH Q. 2015, cũng như tham gia đóng góp bài vở cho Đặc san Q.2015, chủ đề CHA. Nhiều ace Q. như anh chị Sĩ+Khánh Lan, c. Kim Dung, Bùi Thái Lan, Cúc Trần, Nguyễn Xuân Dũng, c. Thiên Kim, Thuận Châu(ở bên Anh, bạn c. T.Kim), c. Thu Tâm*,...đã ghi tên tham dự ĐH Q. 2015. Không khí bàn về ĐH thật sôi nổi. Hầu hết ace có mặt đều ghi tên tham dự.

Three P.(Đ.Phú, T.Phương, M.Phương)

Thầy cô Chương đi đường xa từ sáng sớm, lại ngại bạn đang chờ cửa, nên xin được đưa thầy cô về, vì xe M.Phượng bị block.. Minh Nguyệt tưởng tôi muốn chuồn, nói nhỏ "Còn món cháo cá hấp dẫn lắm. Đang nấu, anh ĐK Ơi!" Tui què vì bị bắt trúng tim đen cái tật ham ăn, phải vội "thanh minh, thanh nga": Tui đi vì công vụ, làm tài xế cho thầy cô, chứ không phải ăn no rồi chuồn mô! Chị Nam cũng đi ra, dặn sáng nhớ đón 2 chị đến nhà quàn và có cái này gửi Đ..

Đưa thầy cô đến nhà bạn xong, về đến nhà hơn 10 giờ. Có giỗ giấc ngủ, vì đêm trước ngủ không được nhiều. Vậy mà, cũng trần trọc đến hơn 2 giờ sáng, không biết vì ly cà phê uống ngoài quán quá đậm hay....!

Buổi sáng dậy, ăn qua loa, ngồi chờ ông Trung đến để cùng đi. Gọi cho chị Nam và chị Bích, báo đang trên đường đến. Chị nói khỏi tới vì M.Phượng sẽ đưa hai chị tiện hơn. Thấy còn sớm, hai tên ghé starbuck mua cà phê nhâm nhi dọc đường .

Đến nhà quàn, sư thầy và các đạo hữu đang làm lễ trước giờ di quan. Xong buổi lễ, anh HỒ đại diện gia đình cảm ơn:

- Thiên đường Milpitas: Đã giúp chị tăng cường sinh lực

-Gia đình QGNT: Đã thăm nom, hỏi han chia sẻ trong tình chị em, bạn bè đồng môn cùng trường. Cảm ơn c. Nam, MƠ, M.Nguyệt,...và` các ace QGNT. Đặc biệt cảm ơn vợ chồng Thuận-Lệ Hằng, đã thường xuyên thăm nom và nấu những món ngon, để trước cửa.

-Gia đình các bạn Sinh Viên Sĩ Quan Võ Bị Đà Lạt Khóa 19: Cả hai miền Nam và Bắc CA. Đã "mùa nào thức ấy", nấu nướng đồ ăn đến nhà, mang trái cây từ nhãn, vải, thanh long,... Anh HỒ có đề cập đến tên và những việc các ac ấy đã làm cho chị Kim Chi, nhưng xin lỗi, không nhớ được.

Sau đó, mọi người hiện diện, lên nhìn chị lần cuối và tiễn biệt chị với 1 bông hoa, để quanh nơi chị nằm.

Ra xe, ace Q. rủ nhau sắp xếp đi chung. Tình cờ gặp Hùng Kỹ Thuật, bạn của ông Tiến Kèn và An. Trông Hùng rất ngẫu với bộ ria đẹp, dày và rậm, cùng cái đầu của tài tử Yul Brynner. Rủ Hùng đi chung xe với Đốc Khờ, H.K.Trung, D.Hỉ, Như, K.Oanh, và K.Điện. Trên xe, Hùng kể Tiến c.(nickname hồi đi học), báo cho biết tin chị K.Chi mất, nên từ Hayward, xuống tiễn chị. Hùng rất vui tính và hiền, khác hẳn bề ngoài rất ngẫu của chàng. Hùng kể về những ngày học chung với An, từ phổ thông qua Kỹ Thuật và tình bạn thân thiết với Tiến Kèn. An ở xứ tôi, Tân Việt. Tôi có quen với chị Thanh, là chị cả của An. Học cùng lớp với Lộ, biết Cư, Thư và An, nên rất tâm đắc. Mãi nói chuyện, theo đuôi xe trước mặt, bị lạc mất khoảng 10 phút.

Trước mộ mẹ chị Thiên Kim

Thả bông hoa xuống huyết, lòng thật buồn! Sau khi đưa tiễn chị, ace Q. đến viếng mộ chồng chị Thiên Kim và mẹ chị và mẹ Vũ Q. Tuấn(bạn học ngồi cùng bàn xưa).

Nhìn anh HỒ đứng 1 mình trước mộ chị, thật cô đơn! Cảm nhận được sự trống vắng, mát mát và sự hiu quạnh của anh! Biết rằng "sinh ký, tử quy" (Sống gửi, thác về), nhưng sao vẫn buồn!

Trên đường ra xe, được anh Phú rủ về nhà Khánh uống cà phê.
Trên xe, những kỷ niệm với chị K.Chi lại được Như nhắc đến.
Giữa đường, anh Phú nhờ order bánh mì. Về đến nhà Khánh, cà
phê, trà, pate chaud, bánh mì,... đã sẵn sàng. Thầy cô, ave bạn bè
lại quây quần trò chuyện. Ngại Minh Phượng và Phượng TL phải
còn lái xe xa. Thầy trò đành lưu luyến chia tay!

Đưa Hùng, K.Oanh, K.Điệp, D.Hỉ trở lại Oak Hill lấy xe. Chào Hùng
và hẹn gặp nhau cuối tháng 7 dưới Nam CA. Trung và tôi, trên
đường về nhà đều trầm ngâm, chẳng ai nói với ai câu nào!

P.M.ĐỐC